

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΟΖΕΒΙΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ.

Τήν Πέμπτην, 28^η Ιουλίου / 10^η Αύγουστου 2017, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Ρουμανίας καταγομένου, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν ἁγίων Γεωργίου καί Ἰωάννου τῶν Χοζεβιτῶν, εἰς τήν ὁποίαν οὗτος ἠσκήθη καί ὁσιακῶς ἐτελειώθη.

Τόν ἅγιον τοῦτον κατέταξεν εἰς τό Ἄγιολόγιον αὐτοῦ τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τό σωτήριον ἔτος 2015.

Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς μετανοίας αὐτοῦ καί πρός τιμήν αὐτοῦ προεξῆρξεν ἀγρυπνίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀρξαμένης ἀφ' ἐσπέρας καί τελειωθείσης διά θείας Λειτουργίας τήν ἑῶν τῆς Πέμπτης.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει ὁ ἡγούμενος π. Κωνσταντῖνος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον οὕτως:

*«Ἀσκητήν τῶν σπηλαίων Χορράθ τιμήσωμεν,
θαυματουργόν Ἰωάννην, νεολαμπῆ Χοζεβᾶ,
τῆς Μονῆς φωστῆρα ἄρτι ἀνατεΐλαντα...»*

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Ἐν μέσῳ τοῦ θερινοῦ πυρός τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν, ἐν μέσῳ πυρिकाύστων βράχων καί φλογερῶν ἀμμολόφων, ὅσιν δροσιᾶς ἀποτελεῖ ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου! Τόν ὁποῖον, ἀπολύτως εἰκονίζει ὁ Ἀββάς Βαρσανούφιος, εἷς ἐκ τῶν μεγάλων Ἀσκητῶν τοῦ 6^{ου} αἰῶνος, ὅταν γράφει:

«Ὅπως λοιπόν ἐνήργησεν ὁ Κύριος μέσω τῶν πρώτων [δηλαδή τῶν Ἀποστόλων Του] ... ἔτσι μπορεῖ καί μέσω τῶν τωρινῶν [δηλαδή τῶν Ἁγίων Του] ... διότι γνωρίζω κάποιον δοῦλο τοῦ θεοῦ στή γενεά μας, σ' αὐτό τόν καιρό καί στόν εὐλογημένο αὐτό τόπο, ὁ ὁποῖος νεκρούς μπορεῖ ν' ἀνασταίνει εἰς τό ὄνομα τοῦ Δεσπότου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί δαίμονες νά διώχνει καί ἀσθένειες ἀνίατες νά θεραπεύει καί θαύματα ἄλλα νά κάνει ... Διότι τό πλοῖο ἀντιπαρῆλθε τίς τρικυμίες, ὁ στρατιώτης τούς πολέμους, ὁ κυβερνήτης τήν κακοκαιρία, ὁ γεωργός τόν καταστροφικό καιρό, ὁ ἔμπορος τούς ληστές καί ὁ μοναχός ἐτελειώθη στή μόνωση...» φιλοκαλία των

ΝΗΠΤΙΚΩΝ καί ΑΣΚΗΤΙΚΩΝ, ΒΑΡΣΑΝΟΥΦΙΟΥ καί ΙΩΑΝΝΟΤ ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ, Απόκριση ΡΠΕ' σ.390.

Μακαριώτατε,

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ὅπως εὐχαριστήσωμεν Ὑμᾶς ἐκ βάθους καρδίας, διά τήν ἔκδηλον στοργήν καί Πατρικήν ἀγάπην πρός τήν ἱστορικήν Λαύραν τοῦ Χοζεβᾶ, διότι – διά τοῦ ἀνυστάκτου ἐνδιαφέροντος καί τῶν συντονισμένων ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος – ἡ Μονή μας, δεινῶς χειμαζομένη ἐπί διετίαν ἐλλείψει ὕδατος, συνεδέθη προσφάτως μέ τήν Ἐταιρεῖαν Ὑδρεύσεως «Μεκορότ». Θερμῶς

εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης καί ὄλους ἀνεξαίρετως τούς παράγοντας, οἱ ὅποιοι συνήργησαν καί τά μάλα ἐκοπίασαν διά τήν, ἐν μέσω τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας παροχήν τοῦ πολυτίμου ὕδατος, ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς μᾶς ἀνέψυξε! Καί κατά τό Γραφικόν:

«ὅς γάρ ἂν ποτίση ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου... οὐ μή ἀπολέση τόν μισθόν αὐτοῦ»! Μάρκ. 9,41-42.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Υἱικῶς καί εὐγνωμόνως, καλωσορίζομεν Ἑμᾶς!"

ὡσαύτως ὁ Μακαριώτατος καί προσεφώνησε τόν ἡγούμενον π. Κωνσταντῖνον οὕτως:

“Ὅσιολογιώτατε καθηγούμενε τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς Πάτερ Κωνσταντῖνε,

Ἡ ὁσμή τῆς εὐωδίας τῆς πνευματικῆς τοῦ Ἱεροῦ τούτου τόπου τοῦ Χοζεβᾶ περισυνήγαγε πάντας ἡμᾶς εἰς τήν ὄντως πνευματικὴν ὄασιν τοῦ Χειμάρρου Χορράθ, ἵνα τιμήσωμεν τόν ὄσιον ἐν τῷ χορῶ τῶν ὄσιων καταταγέντα Ἰωάννην τόν Νέον τόν ἐκ Ρουμανίας προερχόμενον.

Ἡ τιμή τῆς μνήμης τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀντίδωρον ἐλαχιστότατον τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας καί δωρεᾶς τοῦ ἀγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τούς ταπεινοὺς καί ἀναξίους διακόνους καί λειτουργοὺς Αὐτοῦ, ἀλλά καί ἅπαν τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι οἱ ἅγιοι καί ὄσιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλονότι οἱ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ φωτεινοὶ φάροι, οἱ ὅποιοι μᾶς κατευθύνουν ἐν μέσω τοῦ πελάγους τῶν τρικυμιῶν καί τῆς σκοτομαίνης εἰς λιμένας ἀσφαλεῖς, εἰς λιμένας σωτηρίας, εἰς λιμένας, ὅπου καταναγάζονται ἀπὸ τό ἀπρόσιτον φῶς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ ἀπρόσιτον τοῦτο φῶς δέν εἶναι ἄῦλον ἀλλ’ οὔτε καί ἡλιακόν, ἀλλ εἶναι τό φῶς τό διαλάμπον ἐκ τῶν ἀφθάρτων λειψάνων τῶν ἀγίων. Τῶν ἀγίων, οἱ ὅποιοι σύσσωμοι καί σύναιμοι γενόμενοι τοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καί Θεοτόκου σαρκωθέντος καί ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, μαρτυροῦν καί καταγγέλλουν τήν δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Μαρτυροῦν καί καταγγέλλουν τό μεγαλεῖον τῆς Δημιουργίας. Ἄμα δέ κηρύττουν ὅτι ὁ ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου, δηλονότι τό κράτος τοῦ Διαβόλου κατεπατήθη διά τῆς ἐκ τῶν νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Εἰς τόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ συνετάφησαν πάντες οἱ ἅγιοι, ὧν εἷς καί ὁ ὄσιος ἡμῶν Πατήρ Ἰωάννης, ἀλλά καί εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ συνανέστησαν.

Δεῦτε λοιπόν καί ἡμεῖς μετὰ φόβου Θεοῦ ἀλλά καί πίστεως προσέλθωμεν εἰς τόν καλέσαντα ἡμᾶς τούς ἀχρείους ὄσιον Πατέρα Ἰωάννην, ἵνα τελέσωμεν τήν ἐόρτιον πανήγυριν καί δοξάσωμεν τόν δοξάζοντα τούς ἀγίους Αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἡ Ἱερά Ἀγρυπνία ἐτελέσθη ἐν συνεχείᾳ τῇ συλλειτουργίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ψαλλόντων τριῶν Ἱεροψαλτῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ κ. Λεωνίδου Δοῦκα, Πρωτοψάλτου καί καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰλίου, τοῦ κ. Γρηγορίου Ζάρκου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Πειραιῶς καί τοῦ κ. Χρήστου Σταύρου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐξ Ἑλλάδος,

Ρωσίας, Ρουμανίας καί Άραβοφώνων Πρεσβυτέρων.

Πρός τούτους ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τά θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς». [Ὁ Κύριος ἔκαμε ἀξίους θαυμασμοῦ τούς ἀγίους τούς ἐν τῇ γῆ καί ὅλαι αἱ ἀρέσκειαι καί εὐαρέσκειαί Του εὐρίσκονται εἰς αὐτούς], λέγει ὁ προφητάναξ Δαυΐδ.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί Πατέρες,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ,

Τό ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα τῆς Ἀγιογραφικῆς Γῆς τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ νέος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐρημικοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν ἐτήσιον ἱεράν μνήμην αὐτοῦ.

Ἀποτελεῖ δέ ἀξίαρετον ἐγκαλλώπισμα ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, διότι, ὡ τοῦ θαύματος! Ὁ φθαρτός ἄνθρωπος ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται καί ὁ ἐπίγειος ἄνθρωπος οὐράνιος ἀναδεικνύεται. Τοῦτο περιτράνως μαρτυρεῖ τό ἱερόν καί ἄφθαρτον αὐτοῦ σκῆνωμα, τό εὐωδιάζον «ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ», (Φιλιπ. 4,18) καί ἡμῖν τοῖς πίστει προσιοῦσι αὐτῷ, χαριζόμενον «χαρίσματα ἰαμάτων» (Α΄ Κορ. 12,9).

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τούς Δαυϊδικούς λόγους «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 15,3) λέγει. Ἀγίους καλεῖ ὁ Δαυΐδ ὅσους ἠγιασθήσαν διά τοῦ ἀγίου Πνεύματος, γῆν δέ Χριστοῦ τήν Ἐκκλησίαν. Εἰς αὐτούς, «ἐν αὐτοῖς», εἰς τούς εὐρισκομένους ἐν τῇ γῆ τοῦ θεοῦ, ἦτοι τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔκανε γνωστόν τό θέλημα τοῦ θεοῦ Πατρός διά τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Προσέτι δέ, οἱ ἅγιοι, ἔχοντες εἰς τόν οὐρανόν τήν πατρίδα, ζοῦν εἰς τήν χώραν τοῦ θεοῦ, ἔστω καί ἂν εὐρίσκωνται ἀκόμη εἰς αὐτήν τήν γῆν». «Ἐν οὐρανῷ οἱ ἅγιοι τό πολίτευμα ἔχοντες, ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ [τοῦ Κυρίου] διατρίβουσι, κἂν ἐν ταύτῃ ὣσιν ἔτι τῇ γῆ».

Ἄς ἀκούσωμεν καί τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος: «Ἀδελφοί, ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καί σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅς μετασχηματίζει τό σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐτό τό σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης Αὐτοῦ κατά τήν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι Αὐτόν καί ὑποτάξαι Αὐτῷ τά πάντα», (Φιλιπ. 3,20).

Οὗτοι δέ [οἱ ἅγιοι] ἀγιάζονται κατά μετοχήν, (ΕΠΕ, Κατά Εὐνομίου, 3).

Σχολιάζοντες τούς Παυλείους λόγους τούτους: «Ὁς μετασχηματίζει τό σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐτό σύμμορφον τῆς δόξης Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ], (Φιλιπ. 3,21), ὁ μέν Ζιγαβηνός λέγει: «Μετασχηματισμόν ... τήν ἀπό φθαρτοῦ μεταβολήν εἰς τό ἄφθαρτον καί τήν ἀπό τοῦ ἀδόξου εἰς τό ἔνδοξον» σημαίνει. Ὁ δέ θεοδώρητος Κύριος λέγει «Σύμμορφον δέ τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] τό ἡμέτερον ἔφη γεγενῆσθαι σῶμα, οὐ κατά τήν ποσότητα τῆς δόξης, ἀλλά κατά τήν ποιότητα. Φωτοειδές γάρ ἔσται καί τοῦτο».

Αὐτόν τοῦτον ἀκριβῶς τόν «μετασχηματισμόν τοῦ σώματος», δηλονότι τήν ἀπό φθαρτοῦ μεταβολήν εἰς τό ἄφθαρτον ἐπέτυχε διά τοῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος ὁ

Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, τῇ δυνάμει βεβαίως καί ἐνεργεία τοῦ Χριστοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ θειότατος Ἰωάννης παρέστησεν ἑαυτὸν τέλειον ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (Κολοσ. 1,28) κατὰ τὴν νοουθεσίαν καί διδασκαλίαν τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος. Ὅσοι δὲ ἀνήκουν πράγματι εἰς τὸν Χριστόν, ἐνέκρωσαν τὸν σαρκικὸν ἄνθρωπον μὲ τὰ πάθη καί τὰς ἐπιθυμίας του, «οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις», (Γαλ. 5,24).

Εἰς τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλεῖ πάντας ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὁ Ὅσιος καί θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης «εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος τοῦ θεοῦ», (Ἐβρ. 12,10). Καί τοῦτο διότι γέγραπται, «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ εἰμί» (Α' Πέτρ. 1,16), λέγει Κύριος.

Εἰ τὸ ἐρώτημα, πῶς οἱ ἅγιοι μετέχουν τῆς ἀγιότητος τοῦ θεοῦ; ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς μᾶς προτρέπει νὰ ἀκούσωμεν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λέγοντος: «Ὅπως ὁ σίδηρος, ὅταν εὐρίσκηται μέσα εἰς τὴν φωτιάν, τὴν ιδιότητα τοῦ σιδήρου δὲν τὴν καύει, ἀφ' οὗ πυρωθῆ ὅμως μὲ τὴν ἰσχυροτάτην ἐπαφήν μὲ τὴν φωτιάν καί προσλάβῃ ὅλην τὴν φύσιν τῆς φωτιᾶς, μεταβάλλεται πρὸς τὴν φωτιάν καί κατὰ τὸ χρῶμα καί κατὰ τὴν ἐνέργειαν, ἔτσι καί οἱ ἅγιες δυνάμεις ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ἐκ φύσεως ἅγιον, ἀποκτοῦν τὸν ἁγιασμόν, ὁ ὁποῖος διήκει δι' ὅλης τῆς ὑποστάσεως των καί ταυτίζεται πρὸς τὴν φύσιν των. Ἡ διαφορὰ των [τῶν ἀγίων] πρὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὅτι Ἐκεῖνο μὲν εἶναι ἐκ φύσεως Ἅγιον, αὐτοὶ δὲ [οἱ ἅγιοι], ἀγιάζονται κατὰ μετοχήν», (ΕΠΕ, Τόμ. 10, Κατὰ Εὐνομίου 3).

Ἡ σημερινή ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ νέου, τοῦ καί διαδόχου ἀναδειχθέντος, τῶν ἐν τῇ ἀγία γῆ, δηλονότι τῇ Ὁρθοδόξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ διαλαμψάντων ἀγίων γενικώτερον καί τῶν ἐν σπηλαίοις τῆς μάνδρας τοῦ Χοζεβᾶ παρά τῷ χειμάρρῳ Χορράθ εἰδικώτερον, ἀποτελεῖ ζῶσαν καί ἀδιάψευστον μαρτυρίαν ὅτι ζῆ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου καί θεοτόκου Μαρίας καί ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ Ἰορδάνῳ βαπτισθεὶς τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὅτι Αὐτῷ πρέπει ἡ δόξα σὺν τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μοναστηριακὴ τράπεζα, παρατεθεισα ὑπὸ τοῦ ἀνακαινιστοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/kRIapf0Z1LA>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]